

Divadelní spolek Kroměříž

DIVADELNÍ ROČENKA

Ročník III.

2009-2010

Moje milá divadelní ročenko.

Ani jsem se nenadál a už slavíš třetí narozeniny. Není to tedy ještě tak dávno, co jsi vystrčila svoji hlavu na tento svět a my jsme s pokorou a troškou obav očekávali, jaký bude Tvůj další život. Měli jsme strach, jestli vůbec přežiješ, jestli budeš své okolí a milovníky dobrého divadla zajímat, jestli vejdeš do povědomí lidí, kteří si Tě budou chtít přečíst a případně dobře uschovat pro příští léta. Jak je vidět, naše obavy byly zbytečné. Máš třetí narozeniny a to je důvod ke gratulaci.

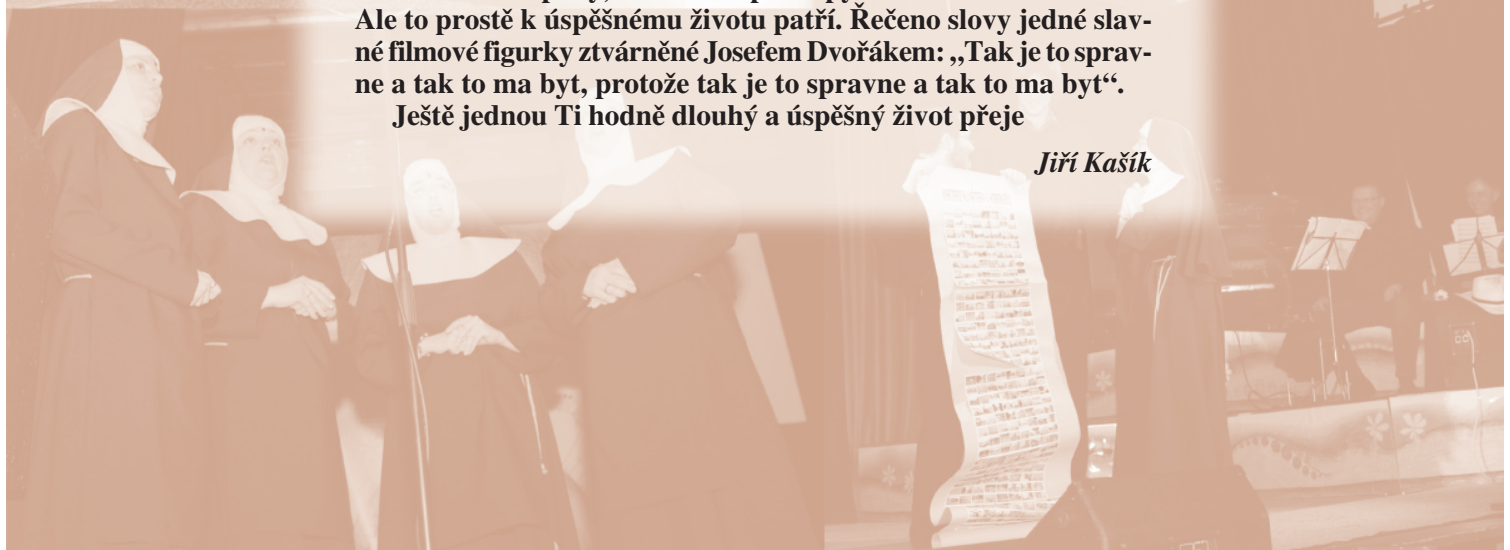

Přeji Ti do dalšího života, aby se Ti do budoucna podařilo vzbuzovat stále větší a větší zájem, aby si v Tobě mohli lidé přečíst, že o činnost Divadelního spolku v Kroměříži je mezi občany regionu stále větší zájem, že jsou vyprodána všechna představení, že Divadelní festival už není jen popelkou, ale stává se významnou kulturní akcí o které vědí nejen návštěvníci Klubu Starý pivovar, ale že o něm ví celé město a po nějakém čase i celá republika. Dále Ti přeji, abys mohla svým čtenářům povídat o tom, že hry nastudované v Kroměřížském divadelním spolku sklízí u diváků i odborné veřejnosti jen nadšení a samou chválu a že tedy práce Tvé rodiny, všech strýců a tet, které máš, má smysl.

Nemysli si, nebudeš to mít vždy jednoduché, budeš se muset moc snažit a budeš muset být stále zajímavá. Musíš mít stále nové a nové nápady, stále nové přístupy a budeš muset i hledat. Ale to prostě k úspěšnému životu patří. Řeceno slovy jedné slavné filmové figurky ztvárněné Josefem Dvořákem: „Tak je to správně a tak to ma byt, protože tak je to správně a tak to ma byt“.

Ještě jednou Ti hodně dlouhý a úspěšný život přeje

Jiří Kašík

DIVADELNÍ PŘEDPLATNÉ 2009-2010

24. září 2009
LAKOMEC
 Divadlo 6. května Holešov

22. října 2009
A COLÁSKA?
 Amadis Brno

19. listopadu 2009
CESARA DRANA
 Zmatkaři Dobronín

17. prosince 2009
MARYŠA
 DS E. Vojana Brněnec

21. ledna 2010
ZAVRAŽDĚNÍ SVATÉ CELESTINY,
KUPLÍŘKY Z MĚSTA SALAMANKY
 Nakopytátr Jihlava

18. února 2010
SLEPICE
 Rádobydivadlo Klapý

18. března 2010
JEPTIŠKY K VÝROČÍ
 DS Kroměříž

Výsledky diváckého hlasování:

1. místo **MARYŠA**
2. místo **A CO LÁSKA**
3. místo **SLEPICE**

DIVADELNÍCI V TICHÉM MĚSTEČKU

Na podzim se naši divadelníci zapojili do aktivity Poradenského centra pro neslyšící a nedoslýchavé v Kroměříži nazvané „Tiché městečko“. O co vlastně šlo?

Na Velkém náměstí, pořadatelé vybudovali „Tiché městečko“, v němž mohli návštěvníci na vlastní kůži nahlédnout do světa sluchově postižených a podrobně se seznámit s jejich problémy a možnostmi zapojit se do běžného života.

Naším úkolem bylo sehrát pár modelových situací, při kterých si lidé uvědomovali, že neslyšet je opravdu velkou překážkou v běžné komunikaci. Ať už je to na úřadě, u lékaře, v obchodě či při běžné silniční kontrole. A přitom stačí tak málo. Dodržet pár základních pravidel: mluvit pomalu, zřetelně a hlavně netočit se zády.

Tuto akci podpořila svou účastí i europoslankyně Olga Sehnalová a nás těší, že jsme byt jen malým dílem, mohli pomoci upozornit na problémy našich neslyšících spoluobčanů.

Romana Malinská

MIKULÁŠ 2009

Velké náměstí 26. 11. 2009

DERNIÉRA - MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ

...a vražda se nekonala...

Tak jsem si mezi vánočními svátky naposledy přivedla manžela Gillese domů. Domů z nemocnice. Za poslední dva roky již poněkolkáté. Zase se mne ptal z konce a dokola, jak to vlastně bylo, co se mu vlastně stalo a proč si na nic nemůže vzpomenout. Já jsem se ho láskyplně, skoro dvě hodiny, snažila přesvědčit, že vše je tak, jak má být. Že on je ten ideální manžel, který udělá, co mi na očích vidí. A že na to mám jasný důkaz! Chodí se mnou po nákupech, cukrárnách a čajovnách. Věnoval mi dokonce svoji knihu! Má tak výstižný název: „Hadí doupeč“. To věnování umím napamat, „...mé ženě Líze, mému vědomí a svědomí, mé

lásce....“ Uznejte, takového manžela nelze nemilovat. Pravda, má sice nějaké chyby. Ty jsem mu ale tak trošku zatajila. Uznejte, přeci mu nebudu, hned po návratu z nemocnice vykládat, jak je nesnesitelný se všemi svými zlovyky, jak mne štvou ty jeho neustálé schůzky s cizími ženami, jak jsem doma pořád sama, jak ho mám čím dál tím víc plný zuby, jak se mu to pořád snažím říct a on mne neposlouchá... Jak bych ho nejraději zabila! No, ne jako že úplně, ale jen tak trošku, aby se mu v hlavě rozsvítilo. Třeba nějakou soškou.....?

Teď už je na to bohužel pozdě. Skončilo to mezi svátky pusou na usmířenou. A další šanci, tu už mít nebudu. I když vlastně je to dobře. Zažili jsme toho spoustu s celou naší „manželskou“ rodinou. Ani jsem nečekala, že to bude tak hezký ...

Jana Štěpánová - Líza

REPRÍZY

Jaroslav Pacovský: STRACH MÁ VELKÉ OČI

Pod vedením režiséra Petra Čagánka jsme za pár měsíců úspěšně nazkoušeli pohádku Strach má velké oči, kterou hrajeme doteď. Nejen při zkouškách jsme zažili spoustu srandy. Množství smíchu, který při hraní produkujeme, je přímo úměrné počtu zkoušek a představení, které jsme již odehráli. Kdo by tušil, že se při pohádce dá zažít tolik zábavy! A těch zážitků, co nám to přineslo!

No není nad to, když očarovaného statného Divobije v podání fešného Radka Svobody v neckách praští do hlavy nafukovacím kladivem účastník kroměřížského Majálesu, kterého jsme byli účastníky. Veďte, že legračněji jsme si opravdu přijít nemohli, když jsme byli v pohádkových kostýmech mezi tolika černými a opiercingovanými a připiřilými lidmi. Ale i tam jsme pohádku s úspěchem dohráli až do konce.

Lesněnka, která ve vílých šatech vyskakuje z vozíku s nápisem „jmeli.eu“, je taky zážitek, na který bude hlavně představitelka ještě dlouho vzpomínat. Zvlášť, když se bála vyskočit ven, že ji bací do hlavy nafukovací kladivo. Naštěstí byl poblíž (jistě statečný) vždypřítomný Jirka Kašík, který pána s kladivem rychle odehnal. Ovšem shodli jsme se, zvláště když jsme

viděli polopláčí Dášu Navrátilovou alias Babu Magi, pravící: „Děcka, pojďme dom, já tady hrát nechcu,“ že Majáles opravdu není vhodné místo pro nás.

Mnohem lépe jsme se cítili na pohádkovém lese v Roštíně, kde byl les opravdovým lesem a kde nám svítilo opravdové sluníčko. Velmi mile nás přivítali také v Dobroníně, kde nás po představení čekalo tolik jídla, až se stoly prohýbaly. A ne jinak tomu bylo v Medlovicích, kde nám podstrojili tak vynikající pizzu, že snad nikdo neodolal. V Hulíně jsme se zase zabavili stolním fotbalem, který nás zaměstnal na pěkně dlouho! Hold se při hraní pohádky rozhodně nenudíme a hladu taky netrpíme.

A těch Filipů, co jsme vystřídali! Postava Filipa je natolik oblíbená, že u ní nikdo dlouho nevydrží. Švarného Radka vystřídal (až příliš) chytrý Robert, který však jak přišel, tak také odešel. Teď hraje Filipa Milan z Kojetína. Snad už je to poslední změna a Milan s námi vydrží.

Také na soutěži jsme byli! Sice jsme nevyhráli, ale po třinácti reprízách, kdy se děti smíchy za břicha popadaly, jsme od poroty zjistili, že to hrajeme úplně špatně. Ale což! Nic nás nezastaví! Nic nás neodradí! Budeme stateční a vytrváme, kostýmy si oblékneme, na jeviště se postavíme, představení odehrajeme, divákům se ukloníme, porotcům z výše zamáváme a poté šťastní odjedeme! Nechť budou následující představení tak úspěšná, jako doposud!

Lucie Kořínková

Jana Štěpánová: JEPTIŠKY K VÝROČÍ

Jeptišky slaví nejen výročí, ale také úspěchy

Divadelní spolek Kroměříž se letos představil divákům s další hrou, která je pobaví a v některých chvílích příměje i k zamyšlení. Po letech se totiž na scénu znovu vrátily „Jeptišky“. Tentokrát ve volném pokračování nazvaném Jeptišky k výročí aneb Oslava výročí založení kláštera U nesmyslných sester v Hobokenu, o jehož scénář se postarala Jana Štěpánová, která v hudební komedii hraje matku představenou Reginu. Děj plný gagů, krásných písniček doprovázených živou kapelou a samozřejmě skvělých hereckých výkonů, je pro diváky jistě zajímavý i tím, že se stávají jeho nedílnou součástí a vlastně přímými účastníky oslav založení kláštera v Hobokenu. Kromě Jany Štěpánové mohou na scéně vidět Kateřinu Nakládalovou, Romanu Blažkovou,

Malé ohlédnutí sestry Amnézie

„V letošní divadelní sezoně bychom chtěli dělat Jeptišky. Jdete s námi do toho?“ To byla otázka, kterou jsme dostaly od Jany na zářijové divadelní schůzce. Myslím, že ani jedna z oslovených bývalých „jeptišek“ nemusela dlouho přemýšlet. Sestava kláštera se rozrostla o nové členy – dvě sestry a dokonce i jednoho bratra.

Takže jsme měli nadšené herečky, zkušené muzikanty, ochotného režiséra, stačilo jen zaplatit autorská práva, získat scénář a začít zkoušet. Jenže... Jenže cena těchto práv nám udělala čáru přes rozpočet. Do toho nejdeme - byl závěrečný verdikt. A spolu s ním spousta otázek: Co teď? Kudy dál? Vždyť už jsme se na partu z Hobokenu tak těšily...

A zatímco se nám pomalu sen o návratu do hábitů rozplýval před očima, Janča Štěpánová jela na plný plyn a v listopadu položila na stůl nový autorský scénář. Bylo to volné pokračování těch prvních Jeptišek, které jsme si s velkou chutí zahrály před 10 lety. (Jo, jak ten čas letí...)

I muzikanti se s nadšením pustili do práce a skládali hudbu i texty, aby se o měsíc později mohli poprat s notovým partem a začít se scházet v kulisárně a pilovat souhru. Neleňovaly jsme ani my, „jeptišky“. Čekalo nás naučit se texty, vyšperkovat pointy, objevit humor, vymyslet choreografie a hlavně zvládnout pěveckou část a „sezpívat se“.

Na zkoušky vzpomínám jako na krásnou dobu hledání a objevování, nekonečného opakování, únavy, smíchu i vzteká-

Renatu Slámovu, Lucii Kořínkovou, Romanu Malinskou a v roli otce Hopea Miloslava „Kubu“ Kuběnu. O tom, že se „Jeptišky“ opravdu líbí a slaví nejen své výročí, ale i úspěchy svědčí fakt, že hra postoupila z kroměřížského soutěžního divadelního festivalu Ludmily Čápkové na festival FEMAD v Poděbradech. Mimo účasti na této velké divadelní akci čeká na soubor i řada zájezdových představení, např. na Sázavě, v pražském Semaforu, ve Zdounkách, Hulíně či Brněnci. A to nejlepší na konec: pod velmi zdařilou hru se režijně podepsal vlastně už dvorní režisér divadelního spolku Láry Kolář, který svým trpělivým a profesionálním přístupem dokázal z protagonistů dostat opravdu to nejlepší, o čemž se ostatně mohou diváci přesvědčit při dalších reprízách.

Marcela Kořínková

ní, když nám něco nešlo tak, jak bychom si přály. (Aby nebyla mýlka – vztekaly jsme se my samy na sebe, ne vždy klidný, usměvavý a věčně optimistický režisér).

A pak už nastal ten velký den D – premiéra 17. března 2010. Úvodní nervozita se rozplynula během prvních pár minut ve foyer mezi diváky. A když pak během představení „šli s námi“ a dobře se bavili, o nervozitě nemohla být ani řeč.

Dnes již máme za sebou několik představení, divadelních přehlídek, vyzkoušeli jsme jeviště velká i tak malinká, že jsme se při některých choreografiích málem plynule stávali diváky, ale všechna vystoupení měla společné velké nadšení a energii – naše i diváků. Jsme dobrá parta a za to vám všem patří dík, bratři a sestry.

Za klášter v Hobokenu sestra Mary Amnezie

REPRÍZY

Michael Cooney: HABAĎŮRA

7.11.2009 - Otrokovice
26.11.2009 - KSP Kroměříž
27.11.2009 - Zdounky
10.12.2009 - KSP Kroměříž
17.12.2009 - Brno
9.1.2010 - Semafor Praha
10.2.2010 - Psych. léčebna KM
8.4.2010 - Rataje

Co k Habaďůře napsat? Když slyšíte „Habaďůra“ vybavíte si určitě hodně vzpomínek, ať už jako aktér či divák. Tahle hra si nás pořádně omotala kolem prstu. To dokazuje spousta představení, které máme za sebou, ale i to, které nás ještě čeká. Svou návštěvou už Habaďůra poctila spoustu měst a divadel. Mezi největší úspěch patřila možnost zahrát si v pražském Semaforu. A proč je Habaďůra vlastně tak oblíbenou hrou? Především díky vtipně napsanému scénáři, velké trpělivosti režiséra a úžasného kolektivu herců a hereček. I když už pár lidí z našeho vystoupení trénuje a vystupuje s jinou hrou, stále se rádi vracejí zpátky a Habaďůra je vždy odmění novými zážitky a úsměvnými situacemi.

Katka Hudečková

DIVADELNÍ FESTIVAL LUDMILY ČÁPKOVÉ

III. ročník přehlídky ochotnických divadelních souborů
pořádaný pod záštitou hejtmana Zlínského kraje

KROMĚŘÍŽ
27. – 30. 5. 2010

Mistostarostka MUDr. Jarmila Čihálová a Mgr. Jiří Pánek zahájili festival přestřižením pásky na Klubu Starý Pivo-
var v Kroměříži

Na téma festival jsme se zeptali...

Co říkáš na spolupráci s novými kolegyněmi?

Lucie Kořínková: Spolupráce s novými kolegyněmi je skvělá, protože to dělají ze stejného důvodu jako já, a to je ten, že je to prostě baví. Taková spolupráce je vždycky fajn.

Michaela Babuková: Abych řekla pravdu, tak žádnou z nich moc dobře neznám, ale mé první dojmy na každou z nich (a ne jenom na holky, ale i na ostatní ze souboru) jsou pozitivní. Dobře se mi s nimi (hlavně s Kačkou Hudečkovou) uvádělo a když jsem nevěděla, co v danou

chvíli udělat, hned mi poradily. Takže jsem ráda, že jsem se s takovými lidmi mohla potkat a užít si s nimi celé ty čtyři dny.

Co se ti víc zamlouvá moderování nebo hraní?

Lucie: Už na základní školy jsem vždycky „moderovala“ nějaké ty školní akce Být na jevišti a před publikem mě baví. Vžít se do postavy a dát sobě zcela jiný charakter je vždycky skvělé. Navíc to vyžaduje soustředění, naprosté odvázaní se od vlastní osoby a k tomu spolupráce se skvělými lidmi, kteří se pro mě stali druhou rodinou. A to myslím vážně.

Michaela: Zatím na prvním místě moderování, protože jsem neměla nikde příležitost hrát.

Celkový dojem z tohoto ročníku.

Lucie: Tento ročník festivalu jsem vnímala úplně jinak než předchozí dva, protože jsem se konečně aktivně zapojila do vedení a pořádání. Pak má člověk dobrý pocit z dobře odvedené práce, a podle mého názoru to byl zatím nejlepší ročník. Snad se i v budoucnu budu čím dál více podílet na organizování, abych tak mohla pomoci především Janičce a Jirkovi, kteří toho mají kolikrát až nad hlavu.

Katka Hudečková: Celkově na mě působil Festival Ludmily Čápkové přátelsky a dokonce i rodinně. Všichni naši hosté byli veselí, přátelští a odvazaní. Organizace byla vynikající, všechno, naprosto všechno bylo pod kontrolou. Soubory představily úžasné hry, dovezly skvělé lidi a výbornou náladu. Pro každého diváka se tu našlo něco podle jeho gusta. Co dodat nakonec? Snad jen, aby tak úspěšné festivaly měly dlouhého trvání a

stále kolem sebe spoustu lidí s tak obrovským divadelním srdcem.

Michaela: Myslím si, že všechno, co jsem měla možnost na tomto festivalu prožít jsem si užila naplno. Od moderování, ze kterého jsem měla obrovskou trému, až po sledování jednotlivých představení, pomáhání s festivalem a seznámení s novými lidmi! Sice nemohu porovnávat s předšlými ročníky, ale moje osobní premiéra byla jedním slovem úžasná!

Je to už tvůj 3. fest. v roli moderátorky. Co říkáš na spolupráci s novými kolegyněmi?

Katka: Nové i ty „staré“ kolegyně byly všechny super. Ve všem vyšly vstříc, ochotně přijaly role první či druhé moderátorky a nikdy neztrácely elán a vtip. Začátek byl samozřejmě plný očekávání. Pár z nás bylo zvyklých na samostatné uvádění, ale jak se říká: „ve dvou se to lépe táhne“, tak jsme si později nedokázaly představit vstoupit na jeviště bez té druhé. Určitě výborný zážitek!

Jaký rozdíl mezi moderovat sama a s někým?

Katka: Rozdíl v moderování sama a ve dvou je samozřejmý. Pokud člověk moderuje sám, má možnost odstoupit od osnovy a zamíchat do uvádění občas i vtipné poznámky. Avšak když má člověk k moderování kolegu, je naopak vázán na toho druhého.

Předání Ceny klubu Mladý divadelník
Ondřeji Buchtovi

FESTIVALOVÉ VÝSLEDKY

Hlavní cena festivalu za nejlepší inscenaci
s nominací na Femad Poděbrady 2010

Jeptišky k výročí (DS Kroměříž)

Za nejlepší ženský herecký výkon festivalu

Tereza Fialová (DS Zmatkaři Dobronín)

Za nejlepší mužský herecký výkon festivalu

Čeněk Roubal (BDS Lužnice Bechyně)

Cena divácké poroty

Cesar a Drana (DS Zmatkaři Dobronín)

Cena klubu Mladý divadelník

Ondřej Buchta (DS Stodola)

Cena novinářské jury

Miroslav „Kuba“ Kuběna (DS Kroměříž)

PŘIPRAVUJEME

DIVADELNÍ PŘEDPLATNÉ 2010 - 2011

23. 9. 2010

Divadlo 6.května Holešov
HROBKA S VYHLÍDKOU

Norman Robbins

Otvíráte-li závěť po nebožtíkově, nemusí to ještě
znamenat, že je mrtvý...

21. 10. 2010

Divadlo PostScriptum Praha
...TO JSI TEDA PŘEHNAL

Josef Nitra

Náměly plné písniček a humoru na motivy Gogolovy
Ženitby nenechají jednu bránici v klidu.

18. 11. 2010

DS Hanácká scéna MěKS Kojetín
TENOR NA ROZTRHÁNÍ

Ken Ludwig

Jak to dopadne, když umělec nemůže a může jen
ten, kdo nemyslí, že by mohl?"

Jednotlivá představení se konají v prostorách
Klubu Starý pivovar, Prusinovského 114,
Kroměříž. Začátky všech představení v 19 hodin.

16. 12. 2010

DS Jana Honsy Karolínka
NEVĚSTA

Martin Františák

Odehrává se tam, kde jednou bude všude...

20. 1. 2011

Rádobydivadlo Klapý
ROMANCE PRO KŘÍDLOVKU

Romantická dramatizace Hrubínovy bohatě
strukturované lyricko epické básně.

17. 2. 2011

Divadlo Stodola Jiřkovice
NA DOTEK

Patrick Marber

Je láska jenom hra? A co s ní dokáže udělat žárlivost...

10. 3. 2011

DS Kroměříž
BÁJEČNÁ ANNA

Marc Camoletti

Není šikovné, přivést si domů milence,
když má váš manžel v ložnici svou
přítelkyni.

V letošním divadelní sezóně 2010/11 se můžete přijít podívat na:

Reprízy:

- **Jeptišky k výročí** (J. Štěpánová)

8. 9. 2010 - Klub Starý pivovar

10. 9. 2010 - Poděbrady

8. 10. 2010 - Sázava

10. 10. 2010 - Semafor Praha

23. 10. 2010 - Troubsko

30. 10. 2010 - Zdounky

24. 11. 2010 - Hulín

27. 11. 2010 - Brněnec

- **Habadůra** (M. Cooney)

4. 11. 2010 - Hustopeče

11. 11. 2010 - Klub Starý pivovar

20. 11. 2010 - Václavov

- **Strach má velké oči** (J. Pacovský)

Premiéry:

- **Báječná Anna** (M. Camoletti)

- **Čas na lásku** (D. Gordon)

- **Divadelní bál**

- **IV. Divadelní festival Ludmily Čápkové**

Nechceme nechat nic náhodě

Znáte tu euforii a to nutkání, když něco chcete udělat, máte představu jak, a už se nemůžete dočkat, až to začne? Všechno vypadá tak jednoduše, jasně a ideálně. Energie tryská z každého póru těla. A nápadů? Nápadů těch je na sto let dopředu. Úžasný pocit! Hlavně je fantastický, že na to nejste sám. Jste část perfektního týmu se stejným tahem na branku. Prostě nezbývá, než to spustit. Vlak se rozjede a sviští si to krajinou. Zastaví jen ve stanici, aby nabral lidi. Nezastaví ho špatné počasí, ani rozhrkaná lokomotiva. Jede za svým obzorem a veze nové a nové lidi, kterým se cesta tímto vlakem líbí... Vše prostě vypadá nádherně. Dál přidáváte koleje a realizujete sen o nekonečné železnici a krásném vlaku plném spokojených cestujících.

Sem tam se sice ozve červík strachu a pochybností. Nezbedná myšlenka – záškodník. Nahlodává a nahlodává... Bude stačit parta nadšenců? Bude dostatek páry na další cestu? Budou koleje dostatečně dlouhé? Bude dost stanic a ve stanici dost lidí? Bude přízeň ze strany ředitelství železnic trvalá a bude další prostor pro nové koleje a zastávky?

Všechny tyto pochybnosti vás nutí přemýšlet a vy si říkáte: „Chuť do práce nám nechybí, realizační tým se rozrůstá, nápadů je víc a víc, vlá-

ček si to sviští krajinou a cestující, ti ho znají i na jiných železničních uzlech. Tak co by se mohlo stát?“ Ale přece....vždy se může najít někdo, kdo přijde a řekne - stop. Už není dost prostředků na stavbu dalších kolejí. Co s malými stanicemi, co se starou lokomotivou a co s partou potrefených lidí...? Máme přeci nové vlaky, máme velká nástupiště, kam se vejde daleko víc lidí a přesně víme, co je pro cestující nejvhodnější a jaká krajina kolem je zajímavá...

No, to jsou myšlenky! Kdo by to řekl, že se z takového červíka může vyklubat takový červ!

Ať si myslí kdo chce, co chce, my jsme rádi, že vás máme. Naše malé zastávky, nekonečné koleje, trochu rozhrkaná, ale funkční lokomotivo. A hlavně vás, naši milí cestující. Bez vás by totiž neměla naše železnice vůbec žádnou cenu.

Nechceme nechat nic náhodě, a chceme být u všeho, co se děje. Špatné myšlenky zaženeme již v zárodku a dáme prostor novým nápadům. Energii máme, odhodlání nám nechybí. Dostali jsme šanci a chceme ji využít. Držte nám v rýjnu palce.

Jana Štěpánová, Jiří Kašík,
Romana Malinská, Bronislav Mašík

Malý divadelní slovník

Abonent	předplatitel –pravidelný návštěvník divadla
„Aktšlus“	označení konce jednotlivých dějství (náhlou tmou, zvukem, gagem)
Bajadéra	indická chrámová tanečnice
Balláble	velký, obvykle skupinový tanec baletního souboru, tvořícího finále celého baletu
„Boďák“	v divadelním slangu označení sledovacího reflektoru (též nazývaného „dělo“)
Exposice	začátek – část dramatického díla, při níž se diváci seznamují s jednotlivými postavami hry a jejich problémy
„Forbína“	slangový výraz pro předscénu
Gag	vtipná, neobvyklá a neotřelá herecká akce
Globe	londýnské divadlo, jehož spolumajitelem byl v XVI. stol. i W. Shakespeare
Inspice	řízení chodu divadelního představení (řízení zajišťuje inspicient)
Javanka	divadelní loutka ovládaná zdola

„Kandrdas“	v divadelním slangu označení herce začátečníka, který má víc nadšení pro věc než jevištních zkušeností
Korepetice	zkouška určená pro nastudování árií, písní a melodramatů, kterou herec koná mimo vlastní jevištní zkoušky
Marioneta	klasický typ závěsné loutky ovládané shora
Repríza	opakované představení téže inscenace v původním nastudování
Sufler	nápověda
„Štendr“	slangové označení stativu pro reflektor nebo reproduktor
„Štychovat“	sledovat herce pohyblivým světelným kuželem

Sledujte naše [wwwstránky](http://www.divadlok.m.cz):

www.divadlok.m.cz

Děkujeme všem divákům za návštěvu našeho skromného divadelního stánku v minulé divadelní sezóně a chceme vám popřát opět hodně pěkných zážitků v roce 2010-2011.